

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ



www.narodnopozirote.rs

Издаје Народно позориште у Београду



Ћакомо Пучини

Мадам Батерфлај

2. 2. 2013.

ОБНОВА | ВЕЛИКА СЦЕНА

У ИШЧЕКИВАЊУ ОТВАРАЊА ВЕЛИКЕ СЦЕНЕ, НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПРОСЛАВИЛО СВЕТОГ ЈОВАНА

Небески човек, земаљски анђео

Након паузе због пожара који се десио почетком децембра, управа Народног позоришта очекује да ће, уколико се добију потребне дозволе од надлежних служби, већ 1. фебруара поново подићи завесу Велике сцене, а у том случају 2. фебруара нас очекује обнова чувене Пучинијеве опере „Мадам Батерфлај“ у режији Дејана Миладиновића, под диригентском палицом маистра Дејана Савића. У насловној улози ће наступати Сузана Шуваковић Савић и Јасмина Трумбеташ Петровић, Сузуки ће бити Желјка Здјелар, Дубравка Филиповић и Олга Савовић, Кејт Пинкертон су Татјана Митић и Светлана Несторов, Пинкертонa ће тумачити Јанко Синадиновић и

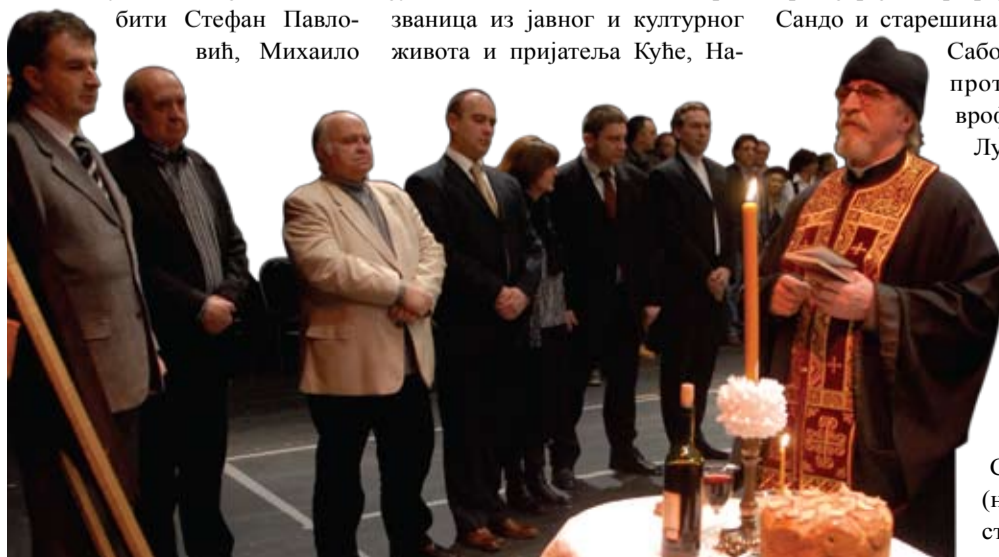
Дејан Максимовић, улогу Шарплеса певају Владимир Андрић и Миодраг Д. Јовановић, Горoa – Дарко Ђорђевић, Данило Стошић и Игор Матвејев, улогу Јамадорија – Љубодраг Беговић и Вук Зекић, Ујак Бонза ће бити Стефан Павловић, Михаило

Шљивић и Александар Стаматовић, а Краљевског комесара играју Бранислав Косанић и Павле Жарков.

Традиционалним обредом и пријемом за велики број гостију, чланова Националног театра, званица из јавног и културног живота и пријатеља Куће, На-

родно позориште је 20. јануара прославило крсну славу, светог Јована. Обред освећења и сечења славског колача обавили су професор Православног богословског факултета у Београду, протојереј-ставрофор Драгомир Сандо и старешина београдске

Саборне цркве, протојереј-ставрофор Петар Лукић, уз сa с луж е ње Хора Народног позоришта који м је дириговао Ђорђе Станковић. (наставка на стр. 2)



ПОЗОРИШНЕ вечерње **НОВИНЕ** **НОВОСТИ**

ПОПУСТ

ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%



YUGOROSGAZ

ВЕЧЕ БАЛЕТА И МОДЕ

На Сцени „Раша Плаовић“, 28. јануара у 20.30 ће бити одржан програм „Вече балета и моде“, чији су аутори балерина Дрина Пешић и креаторка Милена Радовић.



Њихови гости ће бити в. д. управника Народного позоришта Дејан Савић, првакиња Опере Сузана Шуваковић Савић, глумица Ива Штрљић, в. д. директора Балета Народног позоришта Константин Костјуков и чланови музичке групе „Рио“.

У оквиру програма одржаће се промоција књиге „Играч“ коју је објавила Издвачка кућа Лагуна, а биће представљен и нови часопис Удружења професионалних балетских играча, кореографа и балетских педагога Србије „Степарт“ о којем ће говорити уредник, кореограф и солиста балета мр Александар Илић. У наставку вечери, планирано је извођење делова Илићевих балета „Вива ла вида!“ и „Лисабонска прича“. Улаз је бесплатан.

М. Б.

ХУМАНИТАРНИ КОНЦЕРТ

Солисти и Хор Опере Народног позоришта и ове године приређују добротворни концерт за Асоцијацију „Жена плус“, биће одржан 29. јануара на Сцени „Раша Плаовић“. У програму под називом „Дар бескрајне музике“, учествоваће Сузана Шуваковић Савић, Наташа Јовић Тривић, Софија Пижурца и Александар Стаматовић. Диригент је Ђорђе Станковић, а редитељ Александар Николић.

Р. П. Н.

ШАНСА МЛАДИМА

Прва читања проба драме „Огвођена“, по тексту Горане Баланчевић и у режији Ђорђе Тешић, одржана је 21. јануара, а премијера је планирана за март, на Сцени „Раша Плаовић“. У подели су Душанка Стојановић Глид



(Весела Јовановић), Милош Ђорђевић (Драган), Марија Вицковић (Сања), Слобода Мићаловић (Нина), Анастасија Мандић (Радица), Златија Ивановић (Митра), Маријана Аранђеловић (Слободанка), Олга Одановић (Христина), Зоран Ђосић (Шеф) и Предраг Ејдус (Шеф над шефом). Неколико дана раније, 15. јануара, у Театру младих „Николај Бинев“ из Софије, почеле су пробе још једног комада Горане Баланчевић „Центар за принудно слетање“, који је победио на конкурсима „Млада балканска драма“. Представа, чија је премијера планирана за 14. март, режира једна од најбољих бугарских редитељки млађе генерације Василена Радева, а у подели су Искра Донова, Елена Бардарска, Лилија Гелева, Бојко Крастанов, Александар Хаџиангелов и Јулијан Петров.

М.Б.

ОВЕ ГОДИНЕ НОВОГОДИШЊИ ОПЕРСКИ ГАЛА КОНЦЕРТ – У САВА ЦЕНТРУ

Вече арија и дуета

ТрадиционалниНовогодишњи гала концерт Опере Народног позоришта, ове године је одржан у Великој дворани Сава центра, 13.

јануара. Оперска публика се овим догађајима радује још од децембра 1993, када је била премијера првог концерта, а чија реприза је била у јануару 1994. Од тада, Нову годину по јулијанском календару публика дочекује у свечарској атмосфери уз најпопуларније и најлепше арије и дуете. Гала концерт је режирала Ивана Драгутиновић Маричић, а солистима, Оркестром и Хором Опере су дириговали Дејан Савић, Ђорђе Павловић, Зорица Митев Војновић, Ана Зорана Брајовић и Ђорђе Станковић. Сценограф је био Борис Максимовић, а видео дизајн потписује Петар Антоновић.

Новогодишњи концерт је отворио „Српско-руски марш“ Петра Иљича Чајковског у извођењу Оркестра, под руководством маистра Павловића. Уследиле су арије из оперете „Слепи миш“ Јохана Штрауса у извођењу Иванке Раковић Крстоношић и Иване Петровић, и дует Гордане Томић и Александра Дојковића. Арије из оперета „Земља смешка“ и „Будита“ славног аустријског композитора мађарског порекла Франца Лехара, певали су Јанко

Синадиновић и Сања Керкез, а Наташа Јовић Тривић је извела популарну мексичку песму „Гранада“, коју је 1932. године компоновао Аугустин Лара, инспирисан овим шпанским градом.

Потом је Оркестар, под диригентском палицом Дејана Савића, а више од 2000 гледалаца уживало је у тактовима увертире за оперу „Танхојзер“ славног немачког композитора Рихарда Вагнера.



Другим блоком Новогодишњег програма дириговала је Брајовићева, а на програму су биле арије из дела оперског мајстора Ђоакина Росинија, „Севилски берберин“ и „Италијанка у Алжиру“, које су певали солисти Славко Секулић и Александра Ангелов. Драгана дел Монако је извела арију „Еболи“ из Вердијеве опере „Дон Карлос“, а арије из популарне „Кармен“ Жоржа Бизеа су певали Дејан Максимовић (арија Дон Хозеа) и Александар Стаматовић (арија Ескамиља). Пре паузе, Хор је, под диригентском управом Ђорђа Станковића, извео је део из опере „Продана нееста“ Беджиха Сметане.

У наставку програма је наступила Јелена Влаховић са аријом Принчипесе из опере Франческа Чилеа „Адријана Лекуврер“, па Душан Плазинић са аријом из опере „Андре Шеније“ Умберта Ђордана. Уметници из Италије, Пјеро Ђулиачи и Ђузепе Алтомаре, чије је гостовање реализовано у сарадњи са Италијанским институтом за културу у Београду, публици су се прво представили дутом Алвара и Карлоса из Вердијеве опере „Моћ судбине“, а потом и аријама из „Тоске“ и „Риголета“. Зорица Митев Војновић је дириговала завршницу концерта, у којој су наступили Сузана Шуваковић Савић која је певала

НАСТАВАК СА НАСЛОВНЕ СТРАНЕ

Називајући Светог Јована сином и великом личношћу, протојереј-ставрофор Драгомир Сандо је подсетио да се он на позорници историје и човечанства појавио пре скоро 2000 година: „Био је, не само силна и велика личност, него и претеча нашега Исуса Христа. Толико је био силна личност, да су многи његови савременици мислили да је он у ствари сам спаситељ, и месија, и господ Исус Христос. Јован се бранио да он није достојан чак ни ремена на обући да му одреши. У нашој Цркви и предању остало је да је Јован небески човек, а земаљски анђео. Красиле су га силна вера и силна истина којима је сведочио до своје смрти. Чини ми се да је био у



праву један од наших најумнијих људи последњег времена, Димитрије Богдановић, који је рекао да је права уметност, у ствари, у служби неуметности. Дакле, уметност је само почетни стадијум, прва станица. Међутим, наша неуметност води далеко више и узвишеније

када, опет по учењу наших отаца, тврдимо да је човек онолико човек, колико у себи препозна другог, а још више и надградња уколико у другом препознамо себе. Ви, људи ове Куће, упућени сте да посматрате живот и кроз сочиво сопственог живота, али исто тако и кроз сочива

ДРАМСКА КОПРОДУКЦИЈА СА НИШЛИЈАМА

Константин

традиционалну шпанску песму „Ел Вито“, гост Ђузепе Алтомаре који је певао арију Магбета из истоимене Вердијеве опере, као и Ненад Јаковљевић који се представио аријом Банка, такође из опере „Магбет“. Арију Елвире из још једне Вердијеве опере, „Ернани“, певала је Јасмина Трумбеташ Петровић, а арију Канија из Леонкавалових „Пајаца“ извео је гост из Италије, Ђулијачи. Владимир Андрић и Драгољуб Бајић су отпевали дует из опере „Дон Паскале“ Гаетана Доницетија, а потом је Хор Опере Народног позоришта под диригентском управом Станковића извео нумеру Торедора и Циганки из „Травијате“. За крај гала вечери, Ана Рупчић и Јанко Синадиновић, на одушевљење свих присутних, отпевали су чувену „Винску песму“ из исте опере.



Представа „Константин: знамење анђела“, по тексту Дејана Стојиљковића и у режији Југа Радивојевића, која се спрема у копродукцији Народног позоришта из Ниша и београдског Националног театра, премијерно ће бити приказана 27. фебруара у Нишу, у оквиру обележавања јубилеја Миланског едикта, док ће београдска премијера бити 4. марта, најављено је на веома посећеној конференцији за новинаре, одржаној 22. јануара у Народном позоришту у Београду.

У овој поставци, младог римског цара Константина ће тумачити Вук Костић, а истог императора у старијим данима игра Миодраг Кривокапић. У представи ће учествовати 12 глумаца из Ниша, пет из Београда и по један из позоришта у Крагујевцу, Крушевцу, Зајечару, Лесковцу и из Српске драме НП Приштина са седиштем у Косовској Митровици. У ауторској екипи су драма-

турзи Иван Велисављевић и Спасоје Ж. Миловановић, сценограф Александар Денић, костимограф Бојана Никитовић, композитор Владимир Пејковић, аутор видео дизајна је Доријан Колунџија, а сценски покрет поставља Игор Дамњановић.

Конференцији су, поред ауторског тима, говорили и в. д. управника Народног позоришта Дејан Савић, програмски руководилац пројекта и саветник председника Републике Србије Радослав Павловић, главни руководилац пројекта Славица Трифуновић и управник Народног позоришта у Нишу Иван Вуковић. Писац комада Дејан Стојиљковић, кога шири читалачка публика памти по роману „Константиново раскршће“, новинаре је упознао са садржајем комада, апострофирајући да је желео да напише драму о Константину и о његовом преображају, те да се потрудио да кроз ову причу „нађе танку линију између мита и историје“.

М. Б.

Веома добро осмишљеном редитељском концепту доминирао је видео-рад, који је био посвећен историјату зграде Народног позоришта. Све време трајања концерта, публика је на видео-биму могла да прати разне фазе изградње и доградње Куће, захваљујући скицама и гравирама из XIX века, ручно бојеним разгледницама и романтичним црно-белим фотографијама из XX века, до фотографија у боји реконструисане зграде у којој Позориште и данас ради.

У завршници овог спектакла, са видео-бима нам је слика препуног гледалишта наше Велике сцене изазвала носталгију за представама које ишчекујемо са великим нестрпљењем.

■ М. Безбрадица ■

и искуства других људи и других људских судбина овог времена. Ви сте ти који треба да нас уздигете у сваком погледу, и у уметничком, и у културном и у стваралачком, али исто тако и да оно што је награда овог времена извргнете руглу и исправите колико је то могуће. Нека вам Господ и Свети Јован буду на помоћи, посебно у овом тешком и сложеном времену, уз наду да ће ускоро, ако Бог да, бити и боље. Нека вам Свети Јован буде стална узданица и нека буде уз вас и ваше добро прегалаштво“.

В. д. управника Народног позоришта Дејан Савић, на почетку свог кратког обраћања, подсетио је да је 17. јануара у Нишу почело обележавање 1.700 година од проглашења Миланског едикта. „Едикт је први текст о верској толеранцији, први текст којим се хришћанима дозвољава слобода

Честитајући славу протојереј-ставрофор Драгомир Сандо је свим запосленима у Народном позоришту пожелео да им „свети пророк, последњи пророк, а претеча господњи, Јован, буде свагда на помоћи“.

вероисповести. Мислим да није лоше, на данашњи дан, да се сетимо и тога“, указао је Савић. Он се осврнуо и на недавни пожар у Народном позоришту који се, у ноћи између 2. и 3. децембра прошле године, догодио у делу Велике сцене. Том приликом, он је оценио да Бог није казнио

Национални театар, него га је само опоменуо: „Противпожарни системи су радили беспрекорно, имали смо одлично обучене људе на пријавници, у помоћ су нам прискочили и људи из МУП-а Србије..., а и Бог нам је, хвала му, помогао“, рекао је Савић. Он је наговестио могућност да би Велика сцена могла да почне с радом већ 1. фебруара, уколико чланови Градске управе за ванредне ситуације, који долазе у обилазак 25. јануара, утврде да су отклоњени сви недостаци због којих је привремено била затворена. Истакла је да од тренутка избијања пожара нико од запослених „није седео скрштених руку. Сва три сектора су радила и гостовала у свом пуном сјају, радили смо максимално и очекујемо да нам се то, на неки начин, и врати“.

■ Микојан Безбрадица ■

ФЕБРУАР 2013.

МУЗЕЈ
НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА
2010

ИЗЛОЖБЕ

• ПРВА ПОСТАВКА

аутор Зорица Јанковић

• ДР БРАНИСЛАВ ВОЈИНОВИЋ

(1892-1951) – ПОЗОРИШТЕ КАО ЖИВОТ

аутор др Душица Бојић

ОТВОРЕНА ВРАТА

02. 02 | 12.00

СУСРЕТИ

13. 02 | 18.00

ВИШЊА ЂОРЂЕВИЋ, примабалерина

ШКОЛСКИ ЧАС

19. 02 | 12.00

ЈЕЛЕНА ВЛАХОВИЋ, примадона

ПРОМОЦИЈЕ

21. 02 | 18.00

Гордана Крајачић, МУЗИЧКЕ БЕЛЕШКЕ

Издање аутора

КОНЦЕРТ

25. 02 | 18.00

ГУДАЧКИ КВАРТЕТ „SCHMETTERLING“

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

ВЕЧЕ СА ВИШЊОМ ЂОРЂЕВИЋ

Гост циклуса „Сусрети“, који ће се 13. фебруара одржати у Музеју Народног позоришта, биће примабалерина Вишња Ђорђевић. У Балету Националног театра играла је од 1956. године, током веома богате каријере остварила је запажене креације у представама „Лабудово језеро“, „Жизела“, „Зачарана лепотица“, „Шчелкунчик“, „Бахчисарајска фонтана“, „Спиритуел“, „Блудни син“, „Ондина“, „Абракас“, „Ана Карењина“, „Охридска легенда“, „Човек пред огледалом“, „Напуштене“, „Кинеска прича“, „Катарина Измаилова 77“... После активног бављења балетом, каријеру је наставила као педагог. Била је директор Балета Народног позоришта у Београду и Балета Хрватског народног казалишта у Сплиту.

Р. П. Н.



МУЗИЧКЕ БЕЛЕШКЕ

УМузеју Народног позоришта, 21. фебруара у 18.00, биће одржана промоција најновије, петнаесте књиге музиколога и дугогодишњег музичког критичара Гордане Крајачић, „Музичке белешке“. О књизи ће, поред аутора, говорити рецензент, музиколог мр Александра Паладин, музиколог Маја Чоловић Васић и пијаниста Миодраг Чолаковић. Гордана Крајачић је, између осталог, аутор монографија „Чаробна фрула Светомира Настасијевића“, „Станковић 1831-1981“, „Војна музика и музи-



чари до 1941“ и „Музика у Другом светском рату“. Била је сарадник на Музичкој енциклопедији (1971) и аутор изложбе „Бетовен у Београду“ (БЕМУС '70).

Д. С.

ЈУБИЛЕЈ ФИЛХАРМОНИЈЕ МЛАДИХ „БОРИСЛАВ ПАШЋАН“

Најмлађи европски омлади

Ове године Филхармонија младих „Борислав Пашћан“ обележава важан јубилеј – 35 година од оснивања и континуираног рада. Оркестар носи име свог оснивача, маистра Борислава Пашћана (1924–1981) диригента Опере и Балета Народног позоришта, који је са великим ентузијазмом окупио младе људе у жељи да им пренесе своје богато знање и искуство. Први Пашћанови асистенти су били Милош Раичковић, Павле Медакковић, Владимир Милић... Током ових 35 година за диригентским пултом Филхармоније младих су стајали Антон Колар, Оскар Данон, Станко Јовановић, Небојша Цвијановић... а као једини иностранни гост, маестро Вјећеслав Ређа. Од 2006. шеф диригент оркестра је маестро Ђорђе Павловић. Као гости-солисти наступали су: Радмила Бакочевић, Јадранка Јовановић, Сретен Крстић, Александар Сердар, Стефан Миленковић, Илија Маринковић, Станко Мадић, Немања Радуловић... а међу многобројним страним гостима и један од водећих младих пијаниста из Москве, Александар Синчук. Иза оркестра су бројна гостовања и признања а о његовој богатој историји разговарамо са Даницом Томковић, уметничким директором Филхармоније младих „Борислав Пашћан“, која је уз овај оркестар од његовог оснивања и која с поносом исти-

че чињеницу да је за 35 година кроз оркестар своја прва знања стекло преко 1600 чланова који данас наступају у свим београдским оркестрима, широм бивше Југославије, Европе, па све до Јужне Америке и Аустралије.

Од настанка Филхармоније младих „Борислав Пашћан“ 1978. године, били сте непосредни сарадник маистра Борислава Пашћана, оснивача, великог диригента, ученика Ханса Сваровског, у чијој класи су били и Зубин Мехта и Клаудио Абадо. Како је било сарађивати са маестром и какву је визију он имао што се Филхармоније младих тиче?

Када је спонтано основана, маестро Пашћан и тадашњи чланови желели су да ову јединствену институцију поклоне Београду и назвали су свој тек основани оркестар „Млади филхармоничари Београда“. Три године по оснивању, када је маестро Пашћан изненада умро, оркестар узима његово име и постаје Филхармонија младих „Борислав Пашћан“. Маестро Пашћан је дошао у Београд после завршених студија у Бечу где је дипломирао диригујући Бечком филхармонијом. Мислио је да ће му овде бити сва врата отворена, међутим није било тако и 1972. је дошао на идеју да напише „Пролегомену једној теорији дириговања“, на предлог Трећег програма Радио Београда. Три студента Музичке академије су покушала да прона-

ђу уметника који је дипломирао у Бечу у класи професора Ханса Сваровског да би од њега учили – не само дириговање. То су били Владимир Тошић, Александар Дамњановић и Миодраг Лазаров.

Нашем концерту у Арени у Делфима присуствовало је 3500 посетилаца. Филхармонија младих је извела „Аксион Ести“ грчког композитора Микиса Теодоракиса, који је такође био присутан у Арени као и грчки патријарх. Не смео заборавити ни наступе на БЕМУС-у и БЕЛЕФ-у као и концерт у ОРФ-у у Бечу, који је „уживо“ сниман и емитован широм Аустрије.

Часове дириговања је маестро Пашћан држао у диригентској соби Народног позоришта, уз клавиру и уз плоче. Једног дана су студенти предложили маестру да доведу своје колеге са Музичке академије који би изводили дела која они диригују. Све је почело од седморо извођача, а онда су музичари почели сами да долазе и 17. јануара 1978, у Дому омладине, „Млади филхармоничари“ су одржали свој први концерт.

На програму су били увертира за Моцартову оперу „Тако чине све“, Бетовенова увертира „Егмонт“, Шубертова h-moll симфонија и Моцартов концерт за флауту D-dur. Прве три године рада Филхармоније младих су резултирале са педесет концерата и пет гостовања у иностранству, два пута у Француској, два пута у Бечу и два пута у Швајцарској.

После смрти маистра Пашћана постајете уметнички директор Филхармоније младих. Поред Вашег изузетног ангажмана на пословима уметничког саветника Опере и Балета Народног позоришта, успели сте да свих ових година омогућите опстанак и континуитет рада Филхармоније младих. Колико је то било тешко?

После Пашћановог одласка морала сам члановима оркестра да обећам да ћу им наћи диригента и да ћемо наставити рад. Требало је наћи и простор и новац и са диригентом направити план. У то време сам у Оперу оснивала оно што се данас зове Маркетинг. Нови диригент Филхармоније младих је постао Антон Колар, који је тада био диригент Београдске филхармоније и који је од 1981. до момента када је отишао у Немачку, остварио сјајну десетогодишњу сарадњу са нашим оркестром. Он нам је и омогућио да рад који смо започели у Народног позоришту, па у Дому омладине и Музичкој школи „Станковић“, наставимо у



просторијама Београдске филхармоније са којом смо потписали Уговор без ограничења. Пашћанов принцип, који сам и ја касније прихватила, био је да аудиције за оркестар нема. Члан оркестра постаје онај музичар који после најмање три месеца покаже да редовно долази на пробе, да има исправан однос према музици, према диригенту, према колегама и према мени, и испуњава све обавезе које од њега тражи редовно школовање. Београд тако има симфонијски оркестар који окупља ученике свих музичких школа Београда али и Србије, и могућност да позитивно утиче на

НЕНАДУ СТОЈМЕНОВИЋУ УРУЧЕНА ГЛУМАЧКА НАГРАДА „ПЕТАР БАНИЋЕВИЋ“



Круна досадашње

Глумачка Награда „Петар Банићевић“ уручена је Ненаду Стојменовићу 9. јануара на Сцени „Раша Плаовић“, уочи почетка представе „Важно је звати се Ернест“.

У име Куће, в. д. управника Дејан Савић је захвалио публици што је била стрпљива и што је издржала „неколико недеља без наших представа“. Он је подсетио да је управа Народног позоришта у знак захвалности према својој верној публици одлучила да улазнице за све представе на Сцени „Раша Плаовић“ до 15.

јануара буду бесплатне и најавио да ће карте за представе које ће се на тој сцени играти од 16. до 31. јануара, моћи да се купе са 50% попушта. Гледаоци у препуној сали су те Савићеве речи испратили громогласним аплаузом.

Говорећи о Петру Банићевићу, Савић је истакао да је у претходном мандату имао велику част да буде управник многим глумачким величинама међу којима је био и Петар Банићевић, који је иза себе оставио велики траг и као уметник и као педагог.

Савић је потом прочитао и

одлуку жирија (глумица Добрила Стојнић, драматург Жељко Хубач и директор Дrame Народног позоришта Молина Удовички Фотез) који је једногласно одлучио о лауреату на седници одржаној 30. новембра 2012. године: „Овог младог глумца Националног театра уз изузетан уметнички домет остварен у поменутиим улогама, краси и мера и укус у игри, висок професионализам и поштовање према Народног позоришту“. Иначе, Стојменовићу је додељено признање за улоге Шатова у драми „Зли дуси“ и Џона Вортинга у представи „Важно је звати се Ернест“.

НСКИ ОРКЕСТАР



Маестро Пашћан и Даница Томковић са Филхармонијом младих у Трпњу 1978. године

културни живот земље. Боравком у овом оркестру млади људи, који у то време бирају свој животни пут и који ће једног дана постати чланови професионалних оркестара или ће им то бити додатно знање уз неки други позив, стичу драгоцену искуство.

Филхармонија је започела свој рад у Народном позоришту...

И вратила се у Народно позориште. Када смо 2002. морали да напустимо просторије Београдске филхармоније, неко време смо провели у „Крسمановићу“ а када се код њих десио пожар, отишла сам 2006. године код тадашњег управ-

ника Народног позоришта маестра Дејана Савића, и објаснила да ће се оркестар у овој ситуацији распасти. Позвао нас је да одмах дођемо у Народно позориште. Био је веома дирнут када је видео контрабас на којем је он некада давно, као први контрабасиста „Филхармоније младих“, свирао. Непосредно пред наш долазак у Народно позориште, диригент Филхармоније младих је постао маестро Ђорђе Павловић, садашњи помоћник директора Опере.

Каква је тренутна ситуација у Филхармонији младих, како она данас изгледа и какви су даљи планови?

Желим пре свега да честитам овај јубилеј свим „Пашћановцима“, јер ми смо највећа фамилија на свету, од 1600 људи. Многи су данас чланови Београдске филхармоније, оркестра Опере и Балета Народног позоришта, Симфонијског оркестра РТС, „Бигбенда“, Оркестра „Станислав Бинички“... Њихова деца или њихови ученици данас су чланови Филхармоније младих. Неколико чланова нашег оркестра је прошле и ове године наступало у Берлинском омладинском оркестру. За нас је велика част да Берлинска омладинска филхармонија, која иначе прима музичаре од 17 до 27 година старости, ангажује наше петнаестогодишњаке и то дуваче – фаготисте, хорнисте... То значи да ми досежемо ниво који је врло близу професионалног. Наши чланови имају од 12 до 20 година и ми смо заправо најмлађи европски омладински оркестар. Наш најмлађи солиста је био Илија Маринковић са само 7 година, његов наступ је у исто време био и оркестарски деби маестра Бојана Суђића, а концерт је одржан у дворани Дома синдиката. Пред Филхармонијом младих „Борислав Пашћан“ су нови задаци: концерт у Народном позоришту поводом 35 година од првог концерта, затим концерт у Задужбини Илије Милосављевића Коларца, а онда, можда, после годину дана паузе и Летња музичка радионица на Тари.

■ Вања Косанић ■

Искорак

Крај претходне и почетак 2013. године обележила су различита дешавања у Балету који је, пре свега, добио новог/старог директора, Константина Костјукова. Убрзо по његовом именовану изведен је балетски спектакл на сцени Сава центра. Чувена Светлана Захарова са партнером Русланом Скворцовим, наступила је 8. децембра 2012. као Жизела у истиоменом балету са нашим ансамблом и солистима, уз Оркестар Народног позоришта под диригентском палицом Павела Клиничева, такође госта. У извођењу овог бисера класичног балета уживала је публика која је до последњег места испунила дворану.

Изузетно нас је обрадовала вест да је млади солиста Милош Маријан добитник новоустановљеног признања за интерпретацију у области уметничке игре, Награде „Наташа Бошковић“, коју додељује Удружење балетских уметника Србије, а које, иначе, ове године обележава пола века постојања. Милошу Маријану се награда додељује за премијерно изведену улогу принца Дезиреа у представи „Успавана лепотица“, у кореографији Владимира Логунова, уз образложење да је „задовољио све уметничке и техничке критеријуме које ова улога захтева, као и да његово тумачење Дезиреа одише племенитошћу, лепотом покрета и изузетним младелачким надахнућем“.

Љубинка Добријевић, примабалерина, кореограф, балет-мајстор светског реномеа, била је гошћа Народног позоришта, где је интензивно радила са балетским ансамблом, припремајући играче за захтевну представу „Бајадера“, чије нас извођење очекује по завршетку реконструкције Велике сцене. Иначе, ова велика балетска уметница, импресивне уметничке биографије, своју значајну међународну каријеру започела је у Паризу у Theatre d'Art du Ballet. Као балерина, остварила је дугогодишњу сарадњу са Морисом Бежаром, а потом је са супругом

Петром Добријевићем преносила Бежарове кореографије највећим звездама тог времена. Педагошки и кореографски рад наставља у миланској Скали, Teatro Comunale у Фиренци, париској Оперу, у Будимпешти, Њујорку,



Љубинка Добријевић

Рио де Жанеиру. Са Петром Добријевићем је била директор Балета у Сарбрикену у Немачкој, а значајан ангажман су имали и у Швајцарској, где су водили Прву балетску академију. Заједно су у Народном позоришту поставили балете „Пакита / Франческа да Римини“ 2006. Балет „Дуо“, Љубинка Добријевић је поставила на нашу сцену 2010, а посветила га је свом супругу. Одмах по завршетку ангажмана у Београду, путује у Кијев, где такође ради на постављању „Бајадере“, у кореографији Наталије Макарове, према Петипа. Премијера је предвиђена за 14. фебруар 2013, у Кијевској националној опери.

Добријевићка у изјави за Позоришне новине каже да је изузетно задовољна радом са нашим балетским уметницима и да је важно да се ова непланирана пауза, услед пожара на Великој сцени, искористи на прави начин. „Уметници не смеју бити оптерећени роковима. За класичан репертоар, изузетно је важна прецизност и рад на усавршавању сваког корака. Важно је радити на уметничком изразу, али ни технички део не сме бити занемарен“. Сазнајемо да је после Кијева очекује ангажман у римској Оперу, где је стални гост педагог. Дивећи се њеној фантастичној енергији, очекујемо је ускоро поново у Београду.

■ Бранкица Кнежевић ■

каријере

Награду – оригинално уметничко дело са ликом Петра Банићевића (уметнички рад Герослава Зарића), Стојменовићу је уручила Ива Банићевић, унук великана српског глумишта. Стојменовић је казао да је ово „најсвечанији тренутак“ у његовој уметничкој каријери“.

„Добио сам награду која носи име глумца који је обележио читаву једну епоху Народног позоришта. Хвала дирекцији Дrame и свим колегама који су играли са мном прошле сезоне, а посебно мом директном партнеру Милошу Ђорђевићу и ‘физичком лицу’ Јасмини Уро-

шевић која ме је званично канديدовала за Награду ‘Петар Банићевић’. Награду посвећујем својој породици, мојој Горани и мом Павлу јер су ме учинили најсрећнијим човеком и омогућили ми да се на прави, посвећен, начин бавим позориштем“, рекао је Стојменовић кога је публика поздравила дуготрајним аплаузом.

Стојменовић је дипломирао глуму на Факултету драмских уметности у Београду, у класи проф. Биљане Машић, а у Народном позоришту је од 2001. Исте године постао је и први лауреат Награде „Стојан Дечер-

мић“. У матичном тетару, поред поменутих, тренутно игра и у представама „Веселе жене Виндзорске“, „Дервиш и смрт“, „Код куће / Кабул“, „Играјући жртву“, „Баханткиње“, „Хасанагиница“, „Призори егзекуције“, „Стаклена менаџерија“...

Награда „Петар Банићевић“ додељује се младом глумцу старосне доби до 35 година живота, који се уметнички истакао у једногодишњем периоду рада и исказао висок професионализам у послу и односу према Народном позоришту.

■ Микојан Безбрадица ■

ОБНОВА У ОПЕРИ

„Мадам Батерфлај“ у режији Дејана Миладиновића

Поставка ове пуларне опере Ђакома Пучинија коју потписује Дејан Миладиновић, на репертоару Народног позоришта је скоро три деценије. Премијера је била 14. децембра 1984, либрето који су према истоименој драми Џона Лонга и Давида Беласкоа написали Луиђи Илика и Ђузепе Ђакоза, певан је у преводу Хусније Куртовића и Константина Винавера, сценограф је био Милета Лесковац, костимограф Светлана Чкоњевић, а диригент Николај Жличар. Улогу То-То Сан је тумачила Радмила Смиљанић, улогу Сузуки Бреда Калеф, Ф. Б. Пинкертон гост из Загреб, Крунослав Цигој, Кејт Пинкертон је била Светлана Бојчевић, Шарплес Горан Глигорић, Гора је био Јово Рељин; Владимир Јовановић је тумачио улогу Јамадорија, Душан Јанковић Ујака Бонзу, а Тома Јовановић Краљевског комесара. Представа је припремана у две поделе, па су на репризи, 19. децембра, наступили: Вера Виткај Ковач, гошћа из Новог Сада (То-То Сан), Дубравка Зубовић (Сузуки), Миливој Петровић (Ф. Б. Пинкертон), Љубица Живковић (Кејт Пинкертон), Велизар Максимовић (Јамадори), Томислав Рено (Коме-

сар). Остатак поделе био је непромењен.

Редитељска концепција представе је углавном наишла на одобравање, а код неких рецензена и на одушевљење. Редитељски приступ је можда најбоље протумачио један од водећих музиколога и критичара оног времена,



Радмила Смиљанић, 1984.

Душан Плавша, који наводи да је Миладиновић манипулишући „осветљењем и кретањем пара-

вана остварио узбудљиву, надреалистичку димензију представе и потенцирао у њој све лирске и драмске акценте“. Сценограф и костимограф су се „инвентивно уклопили“ у овакво виђење Пучинијеве опере“.

Највише пажње критика је посветила Радмили Смиљанић за коју, између осталог, каже да је била „изврсна“ и да је „најбоље одговорила, у глумачком и певачком смислу“ задатку који је редитељ ставио пред протагонисте. На премијери јој је, према оценама критике, равноправан партнер био гост из Загреб, „изврсни белкантиста маркантне сценске појаве“, Крунослав Цигој. Треба свакако поминути да је Душан Плавша Миладиновићевој „Мадам Батерфлај“ доделио епитет „метрополитенски ниво“.

За више од две и по деценије живота, представа је одиграна 88 пута пред скоро 32000 гледалаца, на матичној сцени али и на гостовањима у земљи и иностранству. За диригентским пултом су, поред маестра Жличара, били и Душан Миладиновић, Корнел Траиле-

ску (Букурешт), Миодраг Јаноски (Нови Сад), Зорица Митев Војновић, Ђорђо Кроћи (Италија), Имре Топлак (Нови Сад), Бојан Суђић, Дејан Савић и Жељка Милановић. У насловној улози су наступале и Радмила Бакочевић, Гордана Јевтовић (која је овом ролом прославила двадесет година свог уметничког рада, 17. марта 1990), Вишња Павловић Дракулић, Вјера Микић Мирановић, Јасмина Трумбеташ Петровић и Сузана Шувачковић Савић, те гошће Мирела Тоич, Милица Зечевић Буљубашић, Дуња Симић, Жењи Живкова (Софија), Ана Тил (САД), Нина Абт-Неиферт (СССР), Мика Мори (Италија), Михоко Киношита (Јапан). У улози Пинкертон београдска публика је видела и Предрага Протића, Грујицу Пауновића, Драгослава Илића, Јанка Синадиновића, Дејана Максимовића, Александра Дојковића, те госте Сеада Буљубашића (Сарајево), Румена Дојкова (Бугарска), Грајра Ханеданијана, Звонимира Кретића, Николу Китановског (Македонија), Ђованија Батисту Палмијерија (Италија), Славка Николића, Сашу Петровића и Зорана Тодоровића. У улози Сузуки су наступале и Олга Савовић, Илона Кантор и Наташа Јовић Тривић, а у улози Шарплеса и Слободан Станковић, Зоран Алек-

сандрић, Жељко Лучић, Миодраг Д. Јовановић, Владимир Андрић, Горан Глигорић, те гости Борис Медведов (СССР) и Васа Стајкић. Улогу Кејт Пинкертон су, поред поменутих, тумачиле Олга Савовић, Јасмина Радановић, Љубица Живковић, Јадранка Петровић, Дубравка Михаљевић (Филиповић), Драгана Радивојевић (Радаковић), Сузана Шувачковић Савић, Оливера Дукић, Александра Стаменковић, Тања Андријић, а последњих неколико година Татјана Митић. Улогу Гора су тумачили и Томислав Рено, Драгослав Илић, Зоран Мартиновић (као гост), Тома Јовановић, Игор Матвејев, Јанко Синадиновић, Александар Дојковић и Дарко Ђорђевић. Велизар Максимовић је годинама сам тумачио улогу Јамадорија, а последњих сезона су се у овој роли опробали и Предраг Милановић, Владимир Андрић, Драгољуб Бајић и Миодраг Матић; у улози ујака Бонзе су наступали и Небојша Маричић, Миодраг Мика Јовановић, Јован Милић, Александар Стаматовић и Небојша Бабић, а Краљевског Комесара су тумачили и Душан Јанковић, Оливер Њего, Велизар Максимовић и последњих година Бранислав Косанић.

■ Јелица Стевановић ■

100. ЛАЖА И ПАРАЛАЖА

Да разгали и развесели публику

Те 2006. године, цела земља је обележавала два велика Стеријина јубилеја – 200 година од рођења и 150 година од смрти великог писца. Народно позориште је тим поводом на сцену поставило „Лажу и паралажу“. Редитељу Југу Радивојевићу је то био деби у Народном позоришту, као и протагонисти, Милану Гуговићу који је тумачио лик Алексе, то јест Барона Голића. Остатак ауторског тима су чинили драматурзи Молина Удовички и Славко Милановић, лектор Радован Кнежевић, сценограф Дејан Пантелић, костимограф Марина Вукасовић Меденица, композитор Корнелије Ковач и Пјер Рајковић који је поставио сценски покрет. Лажиног (Алексиног) прагиоца, паралажу Миту је тумачио Небојша Дугалић, а остале улоге Борис Комненић (Марко Вујић), Наташа Нинковић (Његова кћи Јелица), Михаило Лађевац и Милан Томић

(Батић) и Добрила Ћирковић (Марија). Премијера је била 25. марта на Сцени „Раша Плаовић“, на којој је 15. јануара 2013. одржана и јубиларна, стога представа ове комедије.

Критика констатује да редитељска концепција у комаду преважно наглашава елементе који спадају у „домен комедије ситуације“, из чега су произашли радикално скраћивање текста, промена почетка и краја комада, као и „свођење на разумну меру расправе о језику, који је код Стерије један од главних извора комике“, са јединим циљем – „да публику разгали и развесели, у чему углавном и успева“. Гуговић је, следећи редитељеву концепцију „у свом препознатљивом соол (бастеркитоновском) маниру, комичарски редуковао лик Алексе“, без глумачких претеривања, изградио једног „искусног, хладнокрвног и помало уморног професионалца који се много не

узрујава кад га ухвате у лажи“. Комненић је Јеличиног оца Марка донео као „врло темпераментног човека, који се нарочито узбуђује кад му проради србијанско порекло“, чиме овај лик постаје „комичарски пластичнији и изостренији“. Наташа Нинковић је својом Јелицом освојила све симпатије критике. Наводи се чак да је овај лик једно од „успелијих места“ у представи. Небојша Дугалић иако „уноси у збивања нешто драмско, муку изгладнеле, нестрпљиве скитнице“, успешно је „телесно елаборирао лик“. У осталим улогама, Михаило Лађевац је био „ефектан у минијатури“, а Добрила Ћирковић „убедљива у потрази за Алексом“.

Критика, најзад, закључује да је Југ Радивојевић начинио представу „чија је главна улога да народском комиком, без подлажења најлошијем укусу, забави публику“. И представа, ево, већ седму годину успешно то и

чини. Била је радо виђен гост на фестивалима и смотрама у Смедереву, Пожаревцу, Аранђеловцу, Зајечару, Вршцу и Врању. Наташа Нинковић је за своју Јелицу добила годишњу Награду Народног позоришта.



ришта, као и награде публике на Нушићевим данима и Глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“, на којима је Небојша Дугалић освојио Награду жирија. Представа је гостовала у земљи и у иностранству, а уз минималне

измене и поделе (у улози Батића се мењају Лађевац и Томић, а Јелицу је заиграла и Златија Ивановић), до сада ју је видело више од 26000 гледалаца.

■ Јелица Стевановић ■

Соња Вукићевић – четири животна опуса

Соња Вукићевић (1951), класична балерина, играчица у алтернативним плесним пројектима (својим и других кореографа), ауторка сценског покрета у драмским представама код нас и у свету, креаторка сценографија и костима, вајарка, редитељка – сједињује у својој вишезначној уметничкој личности чудесном маштовитишћу и енергијом чак четири животна опуса.

Дипломирала је у Балетској школи „Лујо Давичо“ у Београду у класи Олге Јаковљевић (Тилке Језершек) и започела каријеру у Народном позоришту где је играла и класични и модернији репертоар. Запажене су њене улоге у традиционалном репертоару као што су „Лабудово језеро“, „Дон Кихот“, „Жизела“, „Копелија“, затим модерније попут „Ромеа и Јулије“, „Голема“ и других у кореографији Димитрија Парлића, као и у једној од првих поставки Душана Трнинића – Les Passione. И са Вером Костић је успешно сарађивала у „Помрачењима“ овенчаним наградама, затим у соло представама „Quo vadis“, „Мали снови Волтера М“, „Поздрав пријатељу“ (у



Магбет / Оно

спомен на Индиру Ганди). Кореографи, а нарочито Вера Костић, уочили су њену драмски уверљиву интерпретацију у алтернативним играчким остварењима, па је полако престајала да се бави класичном игром и да тражи нове путеве свог уметничког развоја.

Усвајање другачијег начина плесне интерпретације Соња је градила у сарадњи са истакнутим редитељима – Дамиром Златар-Фрејом, Харисом Пашовићем, Горчином Стојановићем, Надом Кокотовић, Љубишом Ристићем, Браниславом Мићуновићем, све до Иване Вујић и Арпада Генца у чијој „Медеји“ је успела да своју мисао самосвојно изрази покретом.

Био је то почетак њеног кореографског рада. У Центру за културну деконтаминацију је, током година, остварила своју тетралогичку: „Магбет / Оно“, „Процес“, „Алцхајмерова симфонија“ и „Мрак летње ноћи“. Размишљајући о суштини својих пројеката, Соња је дошла до закључка да је њен кореографски опус „метафизичко позо-

риште“ и да ништа не може тако упечатљиво говорити о једном времену као – тело. За њу је говор тела универзални језик комуникације на целој земљиној кугли. Највише слободе да изрази своја кореографска маштања имала је у „Птицама“ које је режирао Харис Пашовић и за које су глумци увежбавали гимнастику, аикидо, као и елементе Но и Кабуки театра. Ту своју замисао, Вукићевићева је спровела и у поставкама Вујкуке „Саломе“ (коју је радила кроз аикидо), „Процеса“ (карате), „Мрак летње ноћи“ (стен)...

Поред гостовања са београдским балетским ансамблом, Соња је наступала на многим отвореним и затвореним позорницама у свету. Поред успеха у играчкој и кореографској интерпретацији, имала је запажене успехе и у креирању сценографских и костимографских решења. Посебно истиче да се њене костимске и сценографске скице за Кафкин „Процес“ данас налазе у трајној поставци театра у Болоњи.

Стрпљиво и зналачки, Вукићевићева припрема своје глумце-извођаче. Она их, иако не жели да се бави педагогијом, учи многим извођачким техникама да би могли

одговорити сложеним захтевима у њеним пројектима. Један од свежих примера је и вештина у сјајном позоришном остварењу „Циркус-историја“. Исто ради и када ствара сценски покрет у представи другог редитеља, или када сама режира захтевне представе као што је, на пример, недавна Carmina burana у Српском народном позоришту у Новом Саду.

И, најзад, четврти опус Соње Вукићевић, подједнако занимљив као и претходни – вајарство које је, како каже, чини веома срећном. Имала је тематску изложбу у Атељеу 212 под насловом „Крик“, а једну и у Битеф театру. Објективних скулптура су људске главе са изразом резигнације, које ваја у глини из различитих делова света.

Соња Вукићевић је први лауреат домаће Награде за ауторски кореографски израз „Димитрије Парлић“, као и Награде за животно дело (обе додељује Удружење балетских уметника Србије). Гостујући на скоро свим меридијанима земљине кугле, Соња је и драгоцен амбасадор српске културе у свету. За све своје бројне уметничке заслуге је добила и трајно признање Владе Републике Србије.

(наставиће се)

У емиграцију и назад

Преврлом, 27. марта 1941, Грол улази у владу генерала Душана Симоновића, у којој је добио ресор социјалне политике и народног здравља и у том својству одлази у избеглиштво. У Југословенској влади у Лондону остаје као министар у Симоновићевој, а потом и у владама Слободана Јовановића и Милоша Трифуновића, све до септембра 1943. године.

Милан Грол све време боравка у Енглеској води дневник, који ће његов син др Војислав Грол приредити за штампу, а биће објављен 1990. у Београду (издавач „Филип Вишњић“), са предговором др Војислава Коштунице. Гролове дневничке белешке почињу 15. августа 1941, а завршавају се 14. фебруара 1945. године, одлуком да се врати у земљу. „Писао га је дисциплиновано, углавном свакодневно, од првих дана приспећа у Лондон, па до пред повратак у земљу. То је био задатак који га је чекао сваке вечери, после често заморног да-

на. Бележио је сву делатност протекао дана, од јутра до вечери, понекад из сага у саг, збивања, сусрете, разговоре, препирке, вести, размишљања“, објашњава приредивач.

Као потпредседник у првој влади маршала Јосипа Броза Тита у новоформираној Демократској Федеративној Југославији, верујући да ће у новом режиму и даље моћи да се бори за демократска права и слободе, Грол је у том духу и иступао у Савезној скупштини.

Схвативши да Совјетски Савез протезира Тита и да то подржавају Енглеска и Америка, Грол је у „Тајмсу“ објавио да је сагласан са социјалним и економским програмом „ослободилачког покрета“ и да сматра да је тај покрет неопхо-

дан. Краљ Петар га је именовао за члана Намесништва, али је Тито одбио да га прихвати. Ипак, када је 7. марта 1945. формирана влада Тито-Шубашић, Грол је у њој постао један од потпредседника. Он је прихватио федералистичко државно уређење, али се залагао за доношење изборног закона који би омогућио да грађани слободно изразе своју вољу. Када у томе није успео, поднео је оставку, због опречних политичких гледишта, 18. августа 1945.

Последњи Гролов покушај да нешто учини на пољу политике било је покретање опозиционог недељног листа „Демократија“, који је излазио од 27. септембра 1945. године Већ после седмог броја који је објављен 9. новембра, лист бива угушен, у јавности је против Грола поведена политичка кампања, а његов лист је јавно спаљиван уз претеће паролe (видети: „Демократија“ Милана Грола, предговор Десимира Тошића, издање Наша реч, Харо, Велика Британија, 1990).

Гролова Демократска странка доноси одлуку да не изађе на изборе за Уставотворну скупштину. Неколико предатних чланова Главног одбора, на челу са Милошем Царевићем, одлучује да остане у Народном фронту. Они се ограђују од Грола јер им, како кажу, „каља странку“ – о чему објављују реферат који је Царевић, тада министар правосуђа Народне владе Србије, одржао 27. септембра 1945. на Земаљској конференцији Демократске странке (о овоме више видети: Милош Царевић, „Демократска странка и група Милана Грола“, Београд, 1945). Након избора за Уставотворну скупштину новембра 1945, Грол се политички потпуно пасивизирао и повукао из јавног живота.

Ипак, чак три пута је извођен на суђења, као сведок. Појављује се, најпре, као сведок на суђењу Дражи Михајловићу. Тужилац Милош Минић покушава да га повеже са члановима емигрантске



Грол, 1945.

владе којима се суди. Потом, на монтираном процесу Милошу Трифуновићу, Минић такође покушава да увуче Ксенију Анастасијевић и Грола у тзв. „заверу“ и да тако прошири оптужницу. Најзад, на суђењу др Драгољубу Јовановићу, вођи Селачке странке, тужилац покушава да повеже политичко деловање Јовановића и Грола.

(наставиће се)

ВЕЛИКА СЦЕНА

ФЕБРУАР 2012.

петак 19.30 ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ комедија Вилијама Шекспира 01	субота 19.00 МАДАМ БАТЕРФЛАЈ / ОБНОВА опера Ђакома Пучинија 02		недеља 19.30 МИЗАНТРОП комедија Ж. Б. П. Молијера 03	понедељак 19.30 КАЊОШ МАЦЕДОНОВИЋ драма Виде Огњеновић 04	уторак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића 05	среда 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 06	четвртак 19.30 БАЈАДЕРА балет Лудвига Минкуса 07	петак 19.30 ХЕНРИ ШЕСТИ драма Вилијама Шекспира 08
субота 19.00 МАДАМ БАТЕРФЛАЈ опера Ђакома Пучинија 09	недеља 19.30 БАЈАДЕРА балет Лудвига Минкуса 10	понедељак 19.30 ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића 11	уторак 18.00 ГЕНЕРАЛНА СКУПШТИНА АМЕРИЧКЕ ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ У СРБИЈИ 12	среда 19.00 ОМАЖ ВЕРДИЈУ / поводом 200 година од рођења концерт у организацији Италијанског института за културу у Београду и НП 13	четвртак 19.30 ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет П.И. Чајковског 14	недеља 12.00 КАВАЛЕРИЈА РУСТИКАНА опера Пјетра Маскањија 17	понедељак 19.30 МИЗАНТРОП комедија Ж. Б. П. Молијера 18	уторак 19.30 АНТИГОНА трагедија Софокла 19
среда 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 20	четвртак 19.30 ЗЛАТНО ТЕЛЕ Горан Марковић, по роману Илфа и Петрова 21		петак 19.30 ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића 22	субота 19.30 СЛЕПИ МИШ / ОБНОВА оперета Јохана Штрауса 23		недеља 19.30 АНТИГОНА трагедија Софокла 24	понедељак 19.30 ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића 25	уторак 19.30 АЛЕКСАНДАР балет у кореографији Роналда Савковића 26
среда 19.30 БАЈАДЕРА балет Лудвига Минкуса 27	четвртак 12.00 ЧАРОЛИЈА УЗ ШОПЕНА мјузикл за децу 28	петак 19.30 ФИГАРОВА ЖЕНИДБА И РАЗВОД Бомарше / Хорват / Моцарт 01	субота 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 02		понедељак 19.30 КОНСТАНТИН: ЗНАМЕЊЕ АНЂЕЛА / ПРЕМИЈЕРА драма Дејана Стојиљковића 04	ПОШТОВАНА ПУБЛИКО, РЕАЛИЗАЦИЈА РЕПЕРТОАРА ВЕЛИКЕ СЦЕНЕ, С ОБЗИРОМ НА НЕДАВНИ ПОЖАР, ЗАВИСИТЕ ОД ТЕХНИЧКИХ УСЛОВА. ХВАЛА ЗА РАЗУМЕВАЊЕ.		

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

петак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 01	субота 20.30 КОНЦЕРТ ХОРА ФЛАУТА SYRINX 02	недеља 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 03	понедељак 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 05		четвртак 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 07	петак 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 08	субота 20.30 ЖЕНИДБА комедија Николаја В. Гогоља 09	
недеља 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ комедија Владимира и Олега Пресњакова 10		понедељак 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 11	уторак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 12	среда 20.30 СЕКСАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА драма Лукаса Берфуса 13	четвртак 20.30 ХАСАНАГИНИЦА драма Љубомира Симовића, гостује Регионално позориште из Новог Пазара 14	понедељак 20.30 ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат по роману Ф. М. Достојевског 18		уторак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 19
петак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 22	субота 20.30 ЖЕНИДБА комедија Николаја В. Гогоља 23	недеља 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 24		понедељак 20.30 НЕСПОРАЗУМ драма Алберта Камија 25		уторак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 26		среда 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 27
четвртак 20.30 ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат по роману Ф. М. Достојевског 28	петак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 01	субота 20.30 КОНЦЕРТ БИЉАНЕ ГОРУНОВИЋ у оквиру фестивала „BELGRADE CHORIN FEST 2013.“ 02	недеља 20.30 МИСИС ТОЛСТОЈ драма Сергеја Кокочкина 03		понедељак 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 04			

ДОГАЂАЈИ У ФЕБРУАРУ

- 02.02. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 12 часова
02.02. МАДАМ БАТЕРФЛАЈ / ОБНОВА, у 19 часова, опера Ђакома Пучинија, Велика сцена
02.02. КОНЦЕРТ ХОРА ФЛАУТА SYRINX, Сцена „Раша Плаовић“
12.02. ГЕНЕРАЛНА СКУПШТИНА АМЕРИЧКЕ ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ У СРБИЈИ, у 18 часова, Велика сцена
13.02. ОМАЖ ВЕРДИЈУ / поводом 200 година од рођења, концерт у организацији Италијанског института за културу у Београду и Народном позоришту, учествују Оркестар и Хор Опере Народного позоришта, гостују диригент Еди де Надаи, сопран М. Ј. Гросели; мецосопран Р. Риналди; тенор П. Ђулиани; баритон Ђ. Алтомаре, у 19 часова, Велика сцена
14.02. ХАСАНАГИНИЦА, драма Љубомира Симовића, гостује Регионално позориште из Новог Пазара, Сцена „Раша Плаовић“
23.02. СЛЕПИ МИШ / ОБНОВА, оперета Јохана Штрауса, Велика сцена
28.02. ЧАРОЛИЈА УЗ ШОПЕНА, мјузикл за децу у оквиру Фестивала BELGRADE CHORIN FEST 2013, у 12 часова, Сцена „Раша Плаовић“
02.03. КОНЦЕРТ БИЉАНЕ ГОРУНОВИЋ, у оквиру Фестивала BELGRADE CHORIN FEST 2013, у 20 часова, Сцена „Раша Плаовић“
04.03. КОНСТАНТИН: ЗНАМЕЊЕ АНЂЕЛА / ПРЕМИЈЕРА, драма Дејана Стојиљковића, копродукција са Народним позориштем Ниш, Велика сцена

ГОСТОВАЊА У ФЕБРУАРУ

- 04.02. МАДАМ БАТЕРФЛАЈ - Ниш
12.02. ПОКОНДИРЕНА ТИКВА - Панчево
20.02. КИР ЈАЊА - Студентски град
27.02. КОНСТАНТИН: ЗНАМЕЊЕ АНЂЕЛА / ПРЕМИЈЕРА - Ниш

ИНФО БРОЈ
0800127128
ПОЗИВ ЈЕ
БЕСПЛАТАН



Радно време благајне: сваког дана од 11 до 15 и од 17 сати до почетка представе. Недељом од 17 сати до почетка представе.
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ РЕПЕРТОАРА
Телефон благајне: 2620-946
Телефон за групне посете: 2626-566

www.narodnopozeriste.rs

Издавачка делатност Народного позоришта у Београду

За издавача Дејан Савић, в. д. управника | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Заменик главног уредника Јелица Стевановић | Редакција: Микојан Безбрадица, Милош Дујаковић, Бранкица Кнежевић, Вања Косанић | Сарадници: Милица Зајцев, Зоран Т. Јовановић, Драган Стевовић, Марија Милић | Техничка редакција: арт директор и графички дизајнер Јован Тарбук, графички дизајнер Јелена Ратковић | Коришћене фотографије архива Народного позоришта, МПУС и личних архива | Припрема и дизајн Народного позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180